

MISCAREA

p. 3-5 p. m.

Asasinate politice premeditate...

Partidul național-tărănist în frământările sale de ani de zile, a adus atâtea inovații în luptele politice și a inventat atâtea platforme încât sistematic s'a îndepărtat de bruma de încredere ce o aveau naționalii și țărăniștii, la apariția lor în viața publică a țării.

Rupând definitiv raporturile pe care un partid politic, pretins de guvernământ, trebuie să le aibă cu Coroana, ambele aceste formațiuni au ajuns astăzi în faza în care par a declina orice răspundere.

Partidul național-tărănist declarându-se iresponsabil de actele ce le săvârșește, reclamă totuși a sta în fruntea treburilor obștești, la guvern. Cum revendică acest partid dreptul și înaintea de toate capacitățile de a conduce destinele țării, și a ne guverna?

Platformele de luptă pe cari le-

au adoptat aceste grupări sunt edificative în această privință. Urmand un proverb știut care spune că „puterea se cucerește”, național-tărăniștii vor s'o cuceriască, fără ași da seama că pentru aceasta se cere o țară și o superioritate față de adversari.

Neavându-le pe nici una, partidul național-tărănist a pornit comanda pentru răsturnarea guvernului proclamând „revoluția”. O revoluție pe care partidul național-tărănist o anunță cu „cadavre” în comptul cărora și apelează prin subscripție la banul public.

Cu alte cuvinte prin asasinate premeditate, partidul d-lor Maniu-Mihalache vor să cuceriască puterea.

Care e cetățeanul naiv care să dorească asemenea conducători?

IAȘII

Vechea capitală a Moldovei s'a reabilitat.

Iași suferințelor și martirajului anului 1917, mistificat o clipă de clovnii vieții publice, s'a arătat cu totul altul, decât cum ni-l înfățișau acum două săptămâni gazetele „democratice” cu zgărdă național-tărăniști.

Acolo, unde acum două săptămâni d-l. Valda, —cel care declarase ungurilor că voluntarii sunt putregaiul Ardealului și că ei va împușca pe primul dorobanț, care trece Carpații,—avea pretenția că reprezintă suferințele românești al Ardealului, iar cutare Silberstein din Basarabia era prezentat de către d-l. Maniu ca descendent direct al arcașilor dela Soroca și lui Ștefan Cel Mare,—și-au dat întâlnire Dumnică zeci de mii de țărani moldoveni din cuprinsul Moldovei, Basarabiei și Bucovinei, pentru a opune spiritul de ordine, de muncă și de dragoste de țară al românului, cetelor răvrătoare recrutate din cursurile orașelor moldovenești și basarabene, fără neam și fără țară, aduse acum două săptămâni ca să ceară puterea pe seama românului Madgearu.

Oamenii bătrâni ai leșilor spun, că așa revărsare de coajă țărănească, de plângeri gospodari, legați de glia acestei țări prin moși-strămoși lor lor, nu au mai văzut.

„Ardelenii” d-lui Maniu

de Em. Hațieganu

D-l. Emil Hațieganu, care aparține grupului „de o sută” de sub conducerea d-lui Maniu, exasperat de acțiunile partidului său, îl închină următoarele rânduri în primul articol apărut în „Patria” din Cluj (No. 38, din 17 Februarie):

„Cu mână sacrilegă, nu vă atingeți de sufletul acestui neam de martiri. Lucetați cu batjocorirea a tot ce e sfânt și omenească.

Nu vedeți—că în Voi nu lucrează gândul bun, ci ura lui Cain contra fratelui său?...

Priviți în sufletul vostru lăuntric și scărbiți-vă de faptele voastre izvorâte din acel suflet păcătos!

Nu vedeți, că ați plecat pe o cale— a cărei sfârșit numai orbi nu-l zăresc...

Sunteți români—sau păgâni haini, cari nu cunoașteți cuvintele evanghelice?

Nu vedeți, că în orgoliul vostru fără margini—jertifi—ce generații întregi au clădit cu grea muncă și jertfe de sânge?”

—Theodor Strungariu din serviciul comerțului lacon Cohn din strada Sf. Sava 14, a fost condus ieri la poliție. Numitul a fost reclamat pentru furtul mai multor bijuterii.

Cuvântul de chemare al partidului Național-Liberal a intrat în vigoare în capitala Moldovei peste 30.000 țărani cari strigând într'un glas: „Vrem liniște! Vrem ordine!” au risipit penibila impresie provocată înainte cu două săptămâni de hărmlala de circ din care nu șiau ce să condamni mai întâi, insultele aduse factorilor constituționali, ori membrilor guvernului sau nerușinarea cu cari oratorii își ponegreau propria lor țară.

De astădată în sala, unde marelui Ion I. C. Brătianu proclamase în toamna anului 1913 necesitatea reformelor sociale ca împotriva, etc. au pornit cuvinte de ordine, îndemnuri la muncă. Dar a mai pornit și un avertisment către cei înstrăinați de țară, de nevoile acestui neam. Iași s'a reabilitat. Capitala Moldovei a risipit un echivoc, o mistificare: „Țara este cu noi!” pretindeau demagogii vieții noastre publice,—ori Dumnică s'a dovedit, că țara, adevărata țară, țărânul moldovean e alături de guvernul și partidul Național-Liberal, care prin tot trecutul său garantează, că interesele mari ale țării întregite sunt așezate în cele mai deosebite mâini.

«NĂDEJDEA»
Cluj

O invenție interesantă

— Numere luminate la case —

Praga. (Ceps).—Nu de mult s'au început pregătirile necesare pentru instalarea noulor numere luminate la case, care vor înlesni seara și noaptea orientarea pe străzi. Principiul noulor instalații constă în montarea lămpelor în cutii din oțel specială albă în cutii triunghiulare de cupru în care se va afla o lampă electrică. Vor fi luminate nu numai cifrele ci și partea inferioară a cutiei așa că simultan se va lumina și intrarea în casă și o parte a străzii.

Astfel de numere au și fost instalate în orașele Kradec, Kralove și Pardubice și în afară de Praga ele vor fi adoptate și de Bruno, Olomouc, Moravská, Ostrava, etc.

Noua invenție este de origine cehoslovacă și a atras și atenția străinătății.

— Ministerul instrucțiunii a acordat d-lui V. V. Pella, prof. la facultatea de drept din Iași, concediu dela 16 Februarie până la 14 Martie, fiind delegat cu lucrările necesare comisiei de experți la „Societatea Națională”.

În acest interval, cursul de drept și procedură penală, va fi ținut de d. conferențiar N. T. Buzae.

La cursul de finanțe și statistică, d. prof. Pella va fi suplinit de d. prof. agregat Alred Juvara.

DI. I. Petrovici la bara Justiției

-- Pulpa juridică a fostului ministru averescan --

Se știe că sub trecutul regim averescan toți parlamentarii au încasat în mod moderat diurnele pe timp de șase luni, tolerat astfel la sileca visteriei statului.

În consecință ministerul de finanțe a dispus ca foștii parlamentari averescani să restituie sumele încasate, dându-le cuvenite despăgubiri percepțiilor din țară ca să facă aceste încasări.

Dintre foștii parlamentari averescani din Iași, numai d. C. Meisner a restituit suma respectivă.

Fostul ministru averescan, d-l. I. Petrovici care se pretinde a fi moralistul partidului, a refuzat să restituie suma.

Ca atare fostul ministru I. Petrovici—având în această privință alte păreri decât cele ale d-nului C. Meisner—a refuzat percepțiilor să restituie suma și a dat precură d-nului Florin Sion să-l apere în apelul pe care l'a introdus înaintea tribunalului.

Apelul d-lui I. Petrovici s'a judecat luna trecută—d-l. Florin Sion apărând cu procură și spunând că statul... nu are drept să-și încaseze banii, întrucât suma ce îi se pretinde nu e înscrisă în rol și nici nu există o hotărâre judecătorească pentru perceperea ei.

DI. FLORIN SION a curmat aceste motive spunând că ele constituie „pulpa juridică” a chestiunii.

A răspuns dl. avocat al statului Gh. Dimitriu-Păușești care a dat spirituale replice „pulpei juridice” a d-lor I. Petrovici—Fl. Sion, invocând apoi textul din legea comptabilității generale a statului care stabilește acest drept.

Tribunalul Iași se va pronunța astăzi.

Abstractie făcând de „pulpa juridică”, este de remarcă faptul că un fost ministru refuză în felul acesta de a-și achita datorile.

Este de observat faptul că dintre foștii parlamentari averescani numai d-l. C. Meisner a restituit suma încasată recunoscând astfel că măsura luată este perfect legală și totodată morală.

Mai reținem faptul că d-l. Omer Popovici declară că și d-sa ar face același fapt ca și dl. Meisner, dar nu depune suma fiindcă agenții fiscalului nu-i cunosc adresa, (domiciliul).

Vom vedea dacă gestul d-lui I. Petrovici va fi urmat de ceilalți foști parlamentari averescani.

ADNOTARI POLITICE

La „banchetul” pe care partidul i l'a dat alături—banchet organizat în asistență medicală a d-lui doctor Tănăsescu—d-l. Valda Voievod a invocat atitudinea pe care a avut-o la Pesta, față de unguri, la 1918.

Oare din punct de vedere al acestei mentalități, d-l. Valda nu-și păstrează același atitudine față de români?

D-l. N. Titulescu în telegrama prin care răspundea d-lui Valda, își exprimă umirea că pe când străinătatea înțelege claritatea politicii ce urmează, „alții” sunt departe de a o aprecia.

Se știe că acești „alții” nu sunt decât partizanii d-lui Maniu, adulatorii obscurantismului...

Național-tărăniștii au dat sloară în strălănită că guvernul a demisionat.

Știrea a apărut și în unele ziare germane—și ea este tot atât de adevărată pe cât e de adevărată democrația acestei imixturi politice.

In jurul furtului din str. Lăpușeanu

— Cercetările poliției —

În legătură cu furtul săvârșit în noaptea de Vineri spre Sâmbătă, la magazinul „Steaua Verde” din str. Lăpușeanu 24, proprietatea d-lui Natan Bercovi, au început cercetări conduse de către d. comisar Sprinceană șeful brigăzii de urmărire.

După indicațiile comerciantului Bercovi, reșea că s'au furat 150 duzini ciurapi de matasă, 100 duzini mănusi de piele, mărfuri în valoare de aproape 900 mii lei.

În declarația făcută, proprietarul magazinului arată că s'au furat mărfuri în valoare de 2 milioane lei, iar după un timp a revenit arătând că s'au furat mărfuri numai de 900 mii lei.

Poliția locală a trimis circuli tuturor polițiilor din țară, indicând mărfurile furate. În același timp și în localitate se urmează cercetări conduse de d. Sprinceană.

Accidentul din strada Carol

Un accident s'a întâmplat ieri în strada Carol.

Conducătorul de tramvai Const. Theodorescu din mahalaua Adunați 18, încercând o reparație a unui vagon a fost prins de un alt tramvai ce venea din aceeași direcție și rănit.

În stare gravă manipulantul a fost transportat la Spitalul Sf. Spiridon și internat în secția d-lui dr. Anghel.

Pictorul Tonița despre pictorul Tarasov

Despre expoziția pe care pictorul Tarasov a organizat-o la București la „Căminul Artelor” se ocupă pictorul N. Tonița, care se știe că se consacră și criticii plastice.

În foiletonul unui ziar din București pictorul Tonița face următoarea biografie artistică a colegului său Tarasov,—evitând astfel (?) de a se ocupa și de valoarea sa ca pictor, pentru motive susceptibile de comentarii.

La interesanta biografie care ar putea servi ca material pentru un roman plastic al cărui erou ar fi Tarasov:

Pe Tarasov l'am avut coleg de școală, în Belle-Arte, la Iași.

Părintele său, preot în deita Dnării, ținea să-l facă popă.

L'a bagat cu deasupra într'un seminar din Moldova.

După câțiva ani, Tarasov a fugit din închisorile funebre ale internatului—și s'a trezit candidând la concursul pentru școala Artelor Frumose.

A reușit cu succes neașteptat și s'a așternut, harnic, pe lucru.

Ne uimea pe toți prin straniu temperamentul său—în care simțeam pasiunea și mistica slavă.

Singular bagaj cu care fugise din seminar era o vioară.

Seara, după ce ne lăsam de lucru, mai întârziem; câțiva prieteni de vis și de săracie, în umbra atelierului vast, pe lângă soba care, la noi acasă, era, de cele mai multe ori, rece.

Tarasov petrecea vioara sub bărbie și, pe o buturugă, în fața spuzei care pirotea—prindea să cânte, în surdina, sfâșietoare melodii de stepă.

Întinerul nopții târzii, ne așeză să părăsim, pe furis, atelierul, stingheri și tremurători, ca liileci.

Înt'una din aceste privegheri muzicale, trecu pe sub ferestrele atelierului, marelui violonist moldovean Theodorin, pe atunci profesor al Conservatorului din Iași.

A zăbovit omul, rezezat de peretele rece, a ascultat îndelungă vreme, și a plecat.

A doua zi, secretarul școlii noastre, veni la noi în studiu să afle cine anume rămăsese, noaptea precedentă, „prin fraudă”, în atelierul școlii—și cântăca din violon.

După ce ne-a asigurat că nu-i nici o primejdie, am pășit înainte vre-o câțiva cu Tarasov în frunte.

—„Noi l'am rugat să ne cânte!”

Escortat de secretar, Tarasov fu imediat condus spre cancelaria directorului.

Acolo—nimeni.

Ba, da.

Cineva, palid, cu barba neagră și ochi de preot indien, lunatic.

Theodorin!

L'a îmbrățișat pe Tarasov și l'a poftit la Conservator cu vioara.

În dimineața următoare, Tarasov fu primit de-a dreptul în anul al III-lea de violon.

Ne-am reîntâlnit apoi la München.

Tarasov terminase Belle-Artele și—după un concurs greu—izbuti, printre cei din urmă, în clasa profesorului Hackel dela înalta Academie Regală de Artă, din Capitala Bavariei.

Îl mi-a condus primul mei pași de novice, în Münchenul cu muzee bune, cu fețe sentimentale, cu bere spumoasă și lăutari alpini.

Când am reușit și eu—mai târziu—să intru în Academie, Tarasov cucurice, în imensa populație internațională a acelei școli, o făcui extraordinară.

Era scotit—și pe bană dreptate—ca unul din cei mai tari desenatori din căi cunoscuseră numeroase generații ale celebrei instituții germane.

La profesorul Hugo von Habermann—unde de abia intrasem—erau doi camarazi cu vre-o douăzeci de ani mai bătrâni decât mine.

Comentau ultimele studii—„fenomenale”—ale unui străin din clasa lui Hackel.

Mă amestec în vorbă și întreb:

— Wie heisst er?

— Tarasov...

— Ein rumän!...

— Oh! nein!... der ist ein Russe...

Le-am spus—pe cât puteam s'o urmesc în nemțește—că Tarasov e român, mi-l prieten, fost camarad de școală... etc.

N'a fost chip să creadă.

Pe vremea aceea Germanii aveau—și poate mai au și astăzi—o religioasă adorare pentru talentul Moscoviților.

Noi, Românii, nu eram înregistrați încă, în călăuzele lor artistice, prietene neamurile cu înclănări, altele, decât cele agricole.

Refrenul demagogiei noastre politice:

